

РЕШЕНИЕ

№ 7577

гр. София, 24.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в
публично заседание на 16.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **13035** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по повод жалба на Й. Т. Н., с адрес [населено място],[жк], №28А, вх.Б, ет.1, ап.21,чрез адв.Т. Р. срещу Решение № 1040-21-680/20.11.2025г., на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е оставена без уважение жалба на „Дани шус“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Задължителни предписания № ЗД-1-21-02034409/30.07.2025г. издадени от контролен орган на ТП на НОИ- С. град, като неоснователна.

С жалбата се иска, съдът да отмени обжалваното решение и потвърдените с него задължителни предписания. Твърди се, че решението е незаконосъобразно, неправилно и не отговаря на изискването за справедливост. Оспорващият излага съображения свързани с тезата, че пропускането на срок, не може да доведе до лишаването му от осигуряване за всички социални рискове Твърди, че административният орган не му е дал възможност да поправи допуснат пропуск и да възстанови процесуалните срокове, поради наличие на основателна причина. В съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът директор на ТП на НОИ - С. – редовно призован, се представлява от юрк. А., която оспорва жалбата и предлага същата да се отхвърли като неоснователна по мотиви, изложени в решението на директора. Претендира юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Не е депозирала в срок писмени бележки по делото.

Административен съд - София град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Дружеството „Дани шус“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е вписано в ТР на 24.01.2008г., с едноличен собственик и управител Й. Т. Н.. За Й. Т. Н. от 01.12.2023г. в ТД на НАП са били подавани данни за самоосигуряване, чрез процесното дружество за всички осигурителни рискове. В НАП е била подадена Декларация ОКД-5 в НАП от осигурител „Дани шус“ ЕООД с начало на осигуряването от 12.04.2021г. /за всички осигурителни рискове/ и дата на прекъсване на осигуряването, считано от 01.08.2023г. В последствие в НОИ са подавани данни за Й. Н. по чл.5, ал.4 от КСО за всички осигурителни рискове. В НОИ са били представени и болнични листове за периода от 02.01.2025г. до 10.04.2025г., по които на жалбоподателя са били изплатени обезщетения за временна нетрудоспособност в размер на 2354,10 лв. и за периода 11.04.2025г. до 06.06.2025г., по които са постановени разпореждания за отказ.

По повод постъпил сигнал със Заповед № ЗР-5-21-02028853/16.07.2025г. на Ръководител на ТП на НОИ- С. град е възложена проверка на дружеството „Дани шус“ ЕООД, която следвало да се извърши от контролен орган на ТП на НОИ. Резултатите от проверката са отразени в Констативен протокол № КП-5-21-02034404/30.07.2025г.

Във връзка с постъпил сигнал вх. № 1019-21-9803#2 от 09.06.2025г. от отдел „ПОВН“ при ТП на НОИ- С. град, с искане за извършване на проверка по разходите на ДОО за осигурител „Дани шус“ ЕООД, по повод подадено заявление с вх.№ 1019-21-9803/04.06.2025г. от Й. Т. Н. относно неизплатени парични обезщетения, е била извършена проверка в Регистъра на осигурените лица. При същата е било констатирано, че за Й. Н. е била подадена Декларация ОКД-5 в НАП от осигурител „Дани шус“ ЕООД с начало на осигуряването от 12.04.2012г. /за всички осигурителни рискове/ и дата на прекъсване на осигуряването, считано от 01.08.2023г. От справката в регистъра било установено, че от 01.12.2023г. за Й. Н. са били подавани данни по чл.5, ал.4 от КСО за всички осигурителни рискове. Същевременно обаче, липсвала декларация ОКД-5-надлежно подадена в НАП за възобновяване дейността на дружеството.

При извършената проверка контролният орган е стигнал до извод въз основа на установените факти, че считано от 01.08.2023г. осигуряването на жалбоподателя следва да бъде само за риска фонд „Пенсии“, тъй като декларацията за възобновяване на дейността е подадена след изтичане на преклузивния 7 дневен срок определен в чл.1, ал. 2-4 от Наредбата за обществено осигуряване на самоосигуряващи се лица, български граждани на работа в чужбина и морски лица /НООСЛБГРЧМЛ/, като изрично е посочено, че въпросната декларация според посочената наредба се подава в 7- дневен срок от възобновяване на трудовата дейност. Посочено е, че когато декларацията е подадена извън този срок самоосигуряващи се лица се осигуряват през съответната календарна година само за инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт.

Издадени са задължителни предписания №ЗД-1-21-02034409/30.07.2025г. от контролен орган на ТП на НОИ- С. град, в които е предвидено заличаване на данните, подадени по реда на чл.5, ал.4, т.1 от КСО на Й. Н. от 01.12.2023г. до 30.06.2025г. вкл., и подаване на нови данни - като осигурено лице за рискове инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт.

Срещу задължителните предписания е депозирана жалба с вх. № 1012-21-947 от 13.08.2025г., уточнена с жалба с вх. № 1012-21-947#2 от 17.09.2025г. които са оставени без уважение с Решение № 1040-21-680/20.11.2025г. на Директора на ТП на НОИ С. –град.

В хода на съдебно производство са приети като доказателства представените с жалбата и административната преписка писмени документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от

АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното Решение № 1040-21-680/20.11.2025г., на Директора на ТП на НОИ С. –град и потвърдените с него Задължителни предписания № ЗД-1-21-02034409/30.07.2025г. издадени от контролен орган на ТП на НОИ- С. гради -са издадени от материално и териториално компетентни органи, при спазване на законовите изисквания за форма и съдържание и при липса на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

По отношение съответствието на оспорения акт с материалния закон, съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл.1, ал.1 от Наредбата за обществено осигуряване на самоосигуряващи се лица, български граждани на работа в чужбина и морски лица /НООСЛБГРЧМЛ/, е предвидено: „Задължението за осигуряване за самоосигуряващите се лица по чл. 4, ал. 3, т. 1, 2 и 4 от Кодекса за социално осигуряване - еднолични търговци, съдружници в търговски дружества, собственици на ЕООД, физически лица - членове на неперсонифицирани дружества, лица, които се облагат по реда на чл. 26, ал. 7 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, регистрираните земеделски стопани и тютюнопроизводители, лица, упражняващи по регистрация свободна професия или занаятчийска дейност, възниква от деня на започване или възобновяване на трудовата дейност и продължава до нейното прекъсване или прекратяване.“. В алинея 2 от същият текст се предвижда и задължението „при започване, прекъсване, възобновяване или прекратяване на всяка трудова дейност самоосигуряващото се лице подава декларация по утвърден образец от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите (НАП) до компетентната териториална дирекция на НАП, подписана от самоосигуряващото се лице, в 7-дневен срок от настъпване на обстоятелството.“. В ал.3 изрично е предвидено, че декларацията се подава в компетентната териториална дирекция на НАП в 7-дневен срок от започването или от възобновяването на трудовата дейност, а когато декларацията е подадена извън 7-дневния срок, самоосигуряващото се лице подлежи на осигуряване през съответната календарна година само за инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт.

По делото не се спори, от фактическа страна, че жалбоподателят не е подал декларация за възобновяване на дейността, според изискването на чл.1, ал.2 от Наредбата и в срока по ал.3 от Наредбата. Това от своя страна, води и до изводът, че същият не е изпълнил императивна разпоредба на закона, която указва конкретно действие, а именно- подаване на декларация за възобновяване на дейността в 7 дневен срок от настъпването на това обстоятелство. В тази връзка, след установяване на тези безспорни факти, за административния орган, възниква и задължението да приложи императивната разпоредба на ал.3 от Наредбата, а именно самоосигуряващото се лице да подлежи на осигуряване през съответната календарна година само за инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт. По съществото си, въпросните норми въвеждат определени неблагоприятни /санкционни/ последици, за адресата им при неспазване на посоченото в тях задължение за деклариране в срок и тези последици възникват по силата на закона, а не са обвързани с преценката на административния орган. Предвид гореизложеното, се установява, че Директора на ТП на НОИ С. –град, при правилно установени факти по производството, законосъобразно съобразно материално правните разпоредби е извел изводът, че със Задължителни предписания № ЗД-1-21-02034409/30.07.2025г. издадени от контролен орган

на ТП на НОИ- С. град, правилно са заличени на данните, подадени по реда на чл.5, ал.4, т.1 от КСО на Й. Н. от 01.12.2023г. до 30.06.2025г. вкл., и подаване на нови данни - като осигурено лице за рискове инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт.

Относно възражението за възстановяване на сроковете. Правилата за възстановяване на срокове са процесуални норми, касаещи конкретните производства, за които са разписани, същите не могат по аналогия да се прилагат за разнородни производства. В настоящия случаи в НООСЛБГРЧМЛ, не са предвидени правила за възстановяване на сроковете, за подаване на декларацията по чл.1, ал.2.

В чл.1, ал.4 е предвидено, че „видът на осигуряването може да се променя за всяка календарна година с подаване на декларация по ал. 3 от 1 до 31 януари на съответната календарна година. При прекъсване и възобновяване на съответната трудова дейност, както и при започване на друга трудова дейност през календарната година, самоосигуряващото се лице не може да променя вида на осигуряването.“, предвид на което, съдът не установява възможност за възстановяване на пропуснатите срокове по наредбата, още повече, че в случая жалбоподателя не е подал дължимата декларация в продължение на почти две години, за което липсват и каквито и да е обективни причини за просрочие или поне такива не се сочат и доказват от Й. Н.. Ето защо, съдът не приема възражението в тази насока.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и навременна претенция от страна на ответникът за юрисконсултско възнаграждение и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, предвид фактичката и правна сложност на делото жалбоподателят следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в минимален размер – 102,26 евро.

Водим от горното, Административен съд София град, III отделение, 79 –ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. Т. Н., с адрес [населено място],[жк], №28А, вх.Б, ет.1, ап.21 срещу Решение № 1040-21-680/20.11.2025г., на Директора на ТП на НОИ С. –град, с което е оставена без уважение жалба на „Дани шус“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Задължителни предписания № ЗД-1-21-02034409/30.07.2025г. издадени от контролен орган на ТП на НОИ- С. град.

ОСЪЖДА Й. Т. Н., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място],[жк], №28А, вх.Б, ет.1, ап.21- да заплати на ТП - С. град на НОИ направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.